

Javornický evangelík

Javornický evangelík

Sborový časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou

Rok 2011 Ročník 15

3

JAK JSOU MILÍ
PŘÍBYTKOVÉ TVOJI, HOSPODINE Ž, 84

Dny vděčnosti za Boží stvoření

Úvodník

Toto číslo je o vděčnosti. O vděčnosti za úrodu, za Boží stvoření, za Bohu věrného administrátora, za hosty, kteří nám slouží a obohacují nás. O vděčnosti za různorodou hudbu, která nám pomáhá i naši vděčnost Pánu Bohu vyjádřit... My jsme ovšem při tvorbě tohoto čísla našeho časopisu prožívali i velikou vděčnost za spolupracovníky. Vždyť tomto čísle se podílelo nejméně 10, ano deset, bratří a sester! A za každého z nich jsme Pánu Bohu vděční.

Světlana Greplová

cestu víry (vedle rodičů) formovali tehdejší bratři faráři Josef Hlaváč a později Josef Hromádka. Upřímně se přiznám, že jsem na faráře jít nechtěl, ale Pán Bůh si mě tam dostrkal. Po fakultě jsem působil 14 let na sboru v Hodslavicích. (rodná ves Františka Palackého). Setkal jsem se tam s lidmi hluboce zakotvenými, s evangelíky tradičními, ale i s dynamickými a modlitebně zapálenými charismaticky. A protože platí, že každý sbor také vychovává svého faráře, byl jsem tím coby farářský zelenáč do zajista ovlivněn. A říkám to vděčně.

Slovo nového administrátora

Milí bratři a sestry z Javorníka, z Velké a ze Suchova.

Říká se, že mé listy jsou závažné a mocné, ale osobní přítomnost slabá a řeč ubohá... napsal v 2K 10,10 Pavel z Tarsu. Na rozdíl od apoštola Pavla, který byl silný v psaném projevu a prý o poznání slabší v osobní přítomnosti, já psaní dopisů a písemností vůbec nemám rád. To si opravdu raději s lidmi povídám přímo. Ale donutili mě. Na začátek musím přiznat, že jsem cosi o Javorníku nad Veličkou a dokonce i hornáckým nářečím slýchal od nejtělejšího dětství. Vyrůstal jsem na Hané u Olomouce, ve vesnici, která byla skoro celá katolická až na tři evangelické rodiny přístěhovalců. Našími nejbližšími duchovně příbuznými byla jistá rodina Sťahlova – pocházející právě od vás (Pavel Sťahel a jeho manželka byla rozená Majtánová). Říkali jsme jim strýčku a tetičko a byli jsme si doopravdy blízcí jako rodina. A od nich jsem už v dětství slýchal hornácké nářečí a občas i ochutnal vepřové speciality domácí zabijačky.

Sborem jsme patřili do Olomouce a mou

Velikým darem od Pána Boha je pro mě má manželka Lia. Je dcerou faráře Jana Blahoslava Šourka. Vystudovala zdravotní školu a krátce působila jako zdravotní sestra. Před rokem nastoupila jako matrikářka a knihovnice na Obecním úřadě v Hrubé Vrbce. Děti máme jako píšťaľy od varhan ve věku od 5 do 19 - celkem 5. Protože tradice je silná okolnost, začali jsme dvěma jmény biblickými na „J“ a už to nešlo porušit. Takže sice nikdy nechybím, když na některé z dětí volám a začnu písmenkem „J“, ale o to častěji se mi přehází to další. Nebudu proto nikomu z vás zazlívát, kdyby jste to také popletli. Nejstarší je Judit – v tomto roce nastoupila na lékařskou

Proč slavíme dny vděčnosti za

fakultu v Ostravě. Hraje dost dobře na klavír a přidala si i housle. Ve Vrbce vedla několik let zpívající skupinku dívek – TenSing Hrubá Vrbka. Jordana hraje na flétnu a studuje na strážnickém gymnáziu. Jonatan uzavírá povinnou školní docházku v kuželovské ZŠ a hraje na klavír, na trubku a na tubu. Jošua je v páté třídě ZŠ a hraje na housle. Joanka chodí do školky.

Těším se na setkávání s vámi všemi kolem Slova Božího při biblických hodinách, bohoslužbách i na náboženství ale také osobně.

Mojmír Blažek

Bude-li třeba, tu je kontakt na nás:
tel. 518 329 867, mobil: 736 100 303
mojmirblazek@seznam.cz

BOHATSTVÍ ŽIVOTA

...a řeknu si: Ted' máš velké zásoby na mnoho let; klidně si žij, jez, pij, buď veselé mysli.' Ale Bůh mu řekl: 'Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvoji duši, a čím bude to, co jsi nashromáždil?' Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady a není bohatý před Bohem." (L 12,18-21)

Ještě snad ani nemáme všechno sklizeno a obráno. Ale i tak můžeme slavit nedělní vydechnutí s vděčností. Neděle nás zve k odpočínutí od všeho pachtění a dřiny. Odložit práci a vzdát díky Bohu. Moci přestat a umět přestat s důvěrou, že budu mít dost k obživě i když neudělám tolik práce, jak kdybych dřel pořád a bez zastavení - to je veliký Boží dar. Štěstí a naplnění mého života není v tom nadbytku, který bych mohl získat. Neděle je o ujištění se v důvěře, že můj život je lépe zajištěn v rukou Božích nežli v přemíře

mé vlastní aktivity. Kdo tohle nepochopil, kdo má za to, že Boží péče o nás je nedostatečná a že to musí dohánět a naddělat i v den odpočinku - to je nešťastník – tvrdým slovem Pána Ježíše – blázen. Člověk, který nemá kdy Pánu Bohu poděkovat, protože teď se mu tolik urodilo a on se o to všechno musí postarat, všechno to musí „on“ zachránit, zabezpečit a využít do poslední mrtvě, - to je blázen. I dnes žijí mnozí v naší bohaté společnosti stejně jako onen sedlák z Ježíšova podobenství. Hromadí, zabezpečují se majetkem a zároveň ztrácí to právě bohatství života, to, co je největším bezpečím života – dětinská důvěra v Boží otcovskou péči o nás.

Přicházíme-li Pánu Bohu poděkovat za úrodu polí a zahrad, pak to není jen pozice slušnosti. „Víš, Pane Bože, my jsme slušní lidé a my víme, co se sluší a patří...“ Nedělní vděčnosti vyznáváme: Pane, náš život není zajištěn jen tím, co máme. Život je přece víc nežli oděv a pokrm. Děkovat znamená, že si to uvědomujeme. Děkovat znamená žít hlubší moudrostí, nežli je moudrost toho, co pomíjí. Vděčnost znamená, že vnímám svůj život a jeho obdarování jako nezasloužený dar. Všechno, co mám, je Pane tvé, všechno tvé dobré dání ... A kdo umí vnímat, že je obdarován, je nejen radostnější a šťastnější. On také umí rozdávat dál a tím dělá život šťastnější i druhým.

Modlitba: *Pane, Ty nám dáváš pokrm v pravý čas. Ty dáváš setbě vzkličít a vzrůst. Prosíme, aby i nadcházející týdny a všechny naše dny byly požehnané, aby nás Tvé Slovo vedlo k spoléhání na Tebe při práci o setbu i sklizeň, v mrazu i horku, v létě i v zimě. Amen.*

Boží stvoření?

Dříve se hovořovalo o díkůčinění za žně, pak obecněji i díkyvzdání za úrodu. To, že máme co jíst, není samozřejmostí. Jsme závislí na tom, co se urodí. Vědomí vděčnosti Bohu za úrodu patřovalo k běžnému lidskému uvažování. My dnes naopak úrodnou půdu ničíme a trestuhodně jí plýtváme...

Ale v minulosti sloužila úroda nejen jako potrava pro člověka, ať již přímo či přes vykrmení chovaných zvířat, nýbrž i jako potrava pro zvířata, sloužící jako tažná, či přímo jako dopravní prostředky. Dnes, když své dopravní prostředky již nekrmíme ovsem, nýbrž benzinem, naftou, či je napájíme elektřinou, roli úrody částečně převzaly energetické zdroje: nafta, uhlí, jaderná energie, a různé obnovitelné zdroje, mezi něž patří i odedávna využívaný vítr a proud vody.

Dny vděčnosti jsou výzvou k tomu, abychom i energii, kterou spotřebováváme přijímali s vděčností opravdu jako vzácný dar a odpovědně s ní hospodařili. Úrodná půda je dar. Pitná voda je dar. Není samozřejmost co pro naše životy máme a přijímáme. I my, kdo se ke Kristu hlásíme, jsme hodně ovlivněni dnes běžným přijímáním všeho dobrého jako samozřejmosti, na niž má člověk nárok. Jobova příkladná pokora nenárokující si vůbec nic je úplným protipólem toho, jak my dnešní Evropané uvažujeme.

Přijďme tedy vyjádřit svou vděčnost. Vděčnost za to, že máme co jíst, co pít, čím se odívat, kde bydlet, že máme energii k svícení, k topení, na pohon strojů a k dopravě, že máme tu spoustu drobností obohacujících život. Vděčnost za druhé lidi, za přírodu, za celek stvořitelského díla.

Vždyť jde o Boží dary, které z Boží milosti dostáváme, abychom je užívali, vzájemně je sdíleli a dobře s nimi nakládali.

Jiří Nečas, redakčně kráceno

Dny vděčnosti za Boží stvoření v našem sboru:

Ve středu 28.9.2011 si s Mgr. Karlem Fajmonem z CHKÚ Bílé Karpaty slovem i obrazem připomeneme, že **Bílé Karpaty** v nichž žijeme jsou krásné, je v nich mnoho vzácného, ale nejsou nezníitelné... Sejdeme se v 18.30 h ve Sborovém domě.

Zároveň si budeme moci prohlédnout **výstavu** dětí z KOBsu a dorostu na téma „inspirace přírodou“. Tuto možnost budete mít i po nedělních bohoslužbách.

V neděli 2.10.2011 v 10.00 h budeme společně slavit **rodinné bohoslužby** díkuvzdání za úrody se svatou večerí Páně.

Odpoledne v 17.00 h se pak sejdeme při **nešporu vděčnosti** se zápisem nových **konfirmandů**. Přijďte i vy vyjádřit svou vděčnost zpěvem, modlitbou, poslechem poezie, zpěvem...

Svou vděčnost Pánu Bohu můžete vyjádřit i zcela prakticky a to:

- účastí na **brigádě** 1.10.2011. Budou se vyklízet vnitřní prostory fary a odkrývat krov, aby mohl být posouzen jeho stav. Vítání jsou muži i ženy.

- **salárním příspěvkem**. Proto vždy vybíráme salár v návaznosti na díkuvzdání. Darujeme svému sboru, takže darujeme sami sobě...

Připravujeme...

- 13. října uplyne 230 let o vydání *Tolerančního patentu, který hluboce ovlivnil i život našeho sboru. Toto výročí si připomeneme s manželi Hanzovými v neděli 16. října.*

- 13. listopadu čekáme významnou návštěvu ve sboru - našeho seniora *Jana Krupu, muže, který stojí v čele našeho Východomoravského seniorátu. Setkáme se s ním jak při dopoledních bohoslužbách, tak při přátelské besedě. Tentokrát to nebude vizitace, ale přátelská návštěva. Dopoledne bude bratr senior kázat a při besedě promítat diapozitivy a povídat.*

Vzpomínka na svatodušní svátky

Mám-li být upřímná, musím se přiznat, že jsem se na ně ani netěšila. Jak víte, měli jsme u nás ve sboru vzácnou návštěvu ThDr. Jindřicha Slabého. A naše rodina se hosta měla ujmout. Hlavou se mi začalo honit spousta myšlenek typu: co si asi budu s tak vzdělaným člověkem povídat?, bude mu vůbec stačit naše obyčejné ubytování a moje rodina?, co asi tak má rád k jídlu?... No, však to asi taky znáte, když čekáte nějakou neznámou návštěvu. A už to bylo tady – sobota večer a u dveří zazvonili tři chlapi – malý Ondra Grepl s tatínkem přivezli k nám od vlaku bratra faráře a on mi hned u dveří oznamoval: „Sestro, ale budete to se mnou muset vydržet až do úterý, protože v pondělí bude stávka“. Toto jeho sdělení bylo tak upřímné a milé, že ze mne spadly všechny obavy a doufala jsem, že si budeme spolu rozumět. Moje rodina bratra faráře přijala velmi pěkně a bylo nám s ním moc dobře, snad i jemu s námi. Protože už nemám své rodiče, ráda jsem měla u nás tuto starší generaci. I když ve srovnání s bratrem farářem jsem si připadala jako stařenka já. On je totiž člověk velkého formátu. Že je vzdělaný v teologii jsme věděli, ale velice mne překvapilo, že má zájem a přehled úplně o všem. Bylo velice zajímavé poslouchat zážitky, ať už z jeho farářské činnosti nebo ze života v době za „totality“. Nebo taky jeho sportovní úspěchy. S manželkou, nyní již zesnulou, v zimě chodívali krasobruslit. Taky chovali angorské králíky nebo brigádníčili v lese, aby měli na zimu dříví. Nechápala jsem, jak mohl zvládnout ještě doktorát při jeho pracovním vyčerpání. Před několika lety prodělal velmi těžkou nemoc a k tomu nám řekl, že když se po operaci probal z narkózy, slíbil Pánu Bohu, že když On ho chce ještě mít na tomto světě, tak že bude pracovat, co mu budou síly stačit. A to na něm opravdu velice obdivuji. Kéž bratru faráři Slabému dává náš Pán k této duchovní práci ještě hodně, hodně zdraví a síly.

Marta Jagošová

Zůstali jsem bez vlastního kazatele. Tuto skutečnost jsem si uvědomila až ve chvíli, kdy jsem viděla na farské dvorku opuštěné hračky Filipka a Tomáška Hurtových. V první chvíli mne napadlo, že je to trest pro náš sbor za jeho provinění. Den na to, v neděli, jsem měla možnost uslyšet z kazatelny ujištění o tom, že z toho, co prospívá Kristovu dílu, nemusíme být vždy nadšení, ale vždy je vše ku prospěchu Kristovy církve. A tak máme možnost slyšet z naší kazatelny evangelium zvěstované různými kazateli. O svatodušních svátcích jsme mohli slyšet pana faráře ThDr. Slabého, který navzdory svému jménu (Slabý) dokázal povzbuzovat a posilovat naši víru, která se tak často mění v pochybnosti. Na závěr jedné ze svých přednášek nám přečetl povídku „Štěstí z popelnice“, kterou napsal k narozeninám jednomu z mládežníků svého sboru. Uměl rozdávat radost. A kdo našeho svatodušního hosta propásl, má opravdu škodu. A nezapomeňme, že Kristus s každým z nás počítá.

Kateřina Pavlincová

Co se událo.....

Oprava varhan

Kdo zavítal v měsíci červenci na bohoslužby, určitě si všiml, že nehrají naše starodávné píšťalové varhany, ale pouze elektrofonické. Tímto článkem bych se chtěl vrátit k opravě, která probíhala od 11. 7. 2011 do 7.8. 2011. Opravy se ujala rodinná varhanářská firma Stehlík a syn z Rohatce. Pan Stehlík naše varhany neopravoval poprvé, ale staral se o ně již v minulých letech. V letošním roce byla provedena celková restaurace dřevěných píšťal, které byly impregnovány směsí včelího vosku a lněného oleje pro lepší odolnost povětrnostním výkyvům. Nástroj byl přeladěn a byla provedena celková údržba dřevěných ovládacích prvků i měchu. Chci vyjádřit velké poděkování Stehlíkovým, že nám varhany opravili za velice výhodných finančních podmínek. V letošním roce si připomínáme 130 let od instalace tohoto nástroje v našem javornickém kostele, proto se k varhanám vrátíme v příštím čísle.

Martin Soviš, varhaník

Koncert pro Javorník: 26. července zazněly v našem kostele „Javornické smyčce“. O kvalitě a oblíbě tohoto už tradičního koncertu svědčí také zaplněný kostel a dlouhý potlesk. Fotografie i videa najdete na našich internetových stránkách.

Loučení smutné i veselé

V srpnu se po 14 letech z Javorníka odstěhovala rodina Hurtových a odešel tak náš dlouholetý kazatel. Při nakládání do stěhovacího auta se sešlo mnoho ochotných rukou a navzdory smutku a potlačovaným slzám vládla veselá atmosféra.

Příští den čekaly jiné ochotné ruce ve Stříteži a pomohly Hurtovým nastěhovat se do nově rekonstruované fary. Přejeme hodně krásných a požehnaných chvil jak Hurtovým, tak sboru ve Stříteži nad Bečvou i kazatelské stanici v Rožnově pod Radhoštěm.

V průběhu letních měsíců jsme mezi námi pobyl nejen br. Slabý ale i řada dalších milých hostů, např.: sestry farářky Eva Halamová a Anička Lavická, br.farář Jaroslav Nečas, br. Karel Hanza a br. Vladimír Malý z Krajného na Slovensku.

Jsme vděční za to, že se najdou ochotní bratři a sestry, kteří nám poslouží čteným kázáním : Kateřina Pavlincová, Pavel Raus, Pavlína Komárková, Pavel Kománek.

31.8.2011 proběhlo **oficiální předání našeho sboru**. Br.farář Josef Hurta oficiálně předal agendu sboru našemu současnému administrátorovi br.faráři Mojmiru Blažkovi z Hrubé Vrbky. Předání osobně vedl br.senior Jan Krupa. Za staršovstvo byli přítomni místokurátor Jarek Hrbáč, Světlana Greplová a Marta Sňahlová.

Jarek Hrbáč

Dětský tábor

Jako každý rok i letos uspořádal náš sbor společně se sbory v Hrubé Vrbce, Hodoníně a Kyjově letní dětský tábor. Už podruhé jsme se vydali na Ranch Rovná, na kopci s velkolepým výhledem na krajinu Slovácka.

Tématem tábora bylo vyprávění o Josefovi Egyptském. S dětmi ho probíral především br. farář Dan Petříček na dopoledních programech. Na jeho vyprávění pak podrobněji navazovali vedoucí ve skupinkách. Josef nás neopustil ani v odpoledním čase, který jsme většinou trávili na táborových hrách. Naši sportáři připravili tematicky zaměřené hry v nedalekém okolí, na kterých se mohli všichni vyřádit. Každá skupinka musela plnit různé úkoly, odolávat pokušení, překonat náročná terén i útoky lesních mravenců. Za své snažení pak skupinky získávaly stříbrňáky, kterými si kupovaly půdu v okolí Nilu, osivo, otroky a srpy. Když pole urodilo, mohly se začít plnit připravené sýpky. Vyhrála skupinka s největším množstvím uskladněného obilí.

Kromě této strategické hry vedoucí přichystali pro děti ještě mnoho dalších aktivit. V dopoledních workshopech mohly vyzkoušet jízdu na koni, střelbu ze vzduchovky, chůdy nebo chůzi se slepeckou holí. K vybití energie sloužil sportovní workshop a skvělou tečkou byl workshop hudební.

Novinkou letošního tábora bylo plnění bobříků. Každý si mohl podle chuti zkusit co je v jeho silách - např. rozdělat oheň na 2 sirky, poznat dopravní značky, otestovat fyzickou kondici a mnoho dalších záladných úkolů. Za zmínku stojí i celodenní výlet, na kterém jsme se podívali do archeologického skanzenu Modrá s parádním výhledem na Velehrad.

A protože nám Pán Bůh letos daroval překrásné počasí, nezaháleli jsme ani v pozdních večerních hodinách. Děcka při svitu měsíce sbíraly na rozlehlé louce ztracené barevné papírky, které se měnily za cenné stříbrňáky nebo zažily rozsáhlou záchranou akci, kdy z troskek zříceného letadla vyprošťovaly zraněné cestující. Nechyběla ani tradiční stezka odvahy pro ty nejdovážnější.

K tomu všemu skvělému programu ještě přispěl svým vyprávěním o Mexiku br. farář Bernard Martin a také br. farář Josef Hurta, který pro děti připravil večerní evangelizaci. Středeční večer pak patřil chválící skupině Invisible? z Javorníka.

Myslím, že tábor jsme si všichni užili a domů jsme si odvezli plno zážitků. Poděkování patří všem vedoucím, kteří se na přípravě podíleli a také sponzorům, díky nimž byl i letos tábor cenově dostupný.

Největší díky pak patří našemu nebeskému Tatínkovi, který se o nás celý týden láskyplně staral, nasadil vojsko andělů, kteří nás chránili před táborovými nástrahami a dotýkal se i těch nejmenších dětských srdcí.

Bětka Šimšová

Plno fotografií z tábora najdete na internetových stránkách našeho sboru.

KONCERT KŘEŠŤANSKÝCH ROCKOVÝCH KAPEL

13.8. 2011 se na javornickém hřišti uskutečnil koncert křesťanských rockových kapel který během svých příprav dostal název JavorecFest. Vystoupily 3 kapely. Základem celé této akce je ukázat lidem že Ježíš v nás žije a jsme jeho krví zachráněni. Akce se ujala a už 11. srpna příštího roku se můžete těšit na další ročník. Vystoupily tyto skupiny:

SNOWCLEAN je z Břeclavi a funguje 2 roky. Název vznikl na základě Bible -1.list Janův 3,3 - „Každý, kdo má tuto naději v něho, usiluje být čistý, tak jako on je čistý.“ Víte, když napadne čerstvý bílý sníh, je to prostě nádhera, ale když ho pak pojezdí auta a všude je jen břečka, no..nikdo to nemáme rádi, že ...a proto SNOWCLEAN = čistý jako sníh

INVISIBLE? – tato skupina začala vznikat v Javorníku v roce 2009, kdy začali hrát doma v malém pokoji jen tak pro radost. Před rokem měli první koncert na letním táboře. Toto byl jejich třetí koncert, občas hrají i na bohoslužbách v Javorníku. Hrají pop-rock, písničky mají převzaté i vlastní tvorbu. Název kapely znamená Neviditelný a tím otazníkem chceme říct: Bůh není sice vidět očima, ale je skutečně neviditelný? Chceme aby Bůh byl vidět v nás, v naší hudbě a v našem životě.

Skupina **HEAVEN'S FACTORY** z Uherského Brodu vznikla před 5 lety. Název znamená Nebeská továrna - chtějí, aby lidé skrze jejich hudbu a jejich životy poznávali, jaký je Bůh a aby přicházeli do Jeho blízkosti.

Jan Šimša ml.

Fotografie i videa z koncertu najdete na farních internetových stránkách
<http://javornik-nad-velickou.evangnet.cz>

KOBS - pozvánka

Víte, na kterých bobulích si teď, na podzim, můžete bez obav pochutnat? Víte, kde pramení Hrubý potok? A víte, co po sobě můžete v přírodě nechat, a jak bezpečně zlikvidovat ohniště?

Na takové a podobné otázky hledáme odpovědi v **Kroužku Ochránců Božího Stvoření**. Hlavně ovšem tím, že věci spolu prožíváme. Nejprve se učíme **poznávat** přírodu. V těchto měsících se zajímáme o už zmíněné podzimní plody a listnaté stromy. Těšíme se na jejich barevné listy.

Když chceme přírodu poznávat, musíme se naučit s ní žít a v ní **přežít**. Aby nás nezaskočilo sluníčko ani déšť, hlad ani žízeň. Abychom trefili správným směrem a bezpečně došli k cíli. Čím více přírodu poznáváme, tím jsme za ni vděčnější. Učíme se svůj **obdiv** Pánu Bohu za Jeho stvoření vyjadřovat nejrůznějšími způsoby...

Když přírodu známe, všimáme si její krásy a víme, že je Boží stvoření, učíme se ji také **chránit**. Není nám jedno, že je země zaházená odpadky a vzduch je plný jedů z plastů, které lidé pálí... Jako křesťané bychom měli žít jinak a právě i to se v KOBSu učíme...

Nedělní škola pro nejmenší děti - pozvánka

Nedovedete si představit, co se dá dělat v nedělce s batolaty? My s nimi zpíváme, tancujeme, modlíme se, vyprávíme si. Jako v každé nedělce. Jen vyprávění či čtení příběhů s biblickým poselstvím trvá asi 2 až 4 minuty... Příběh se s dětmi snažíme i prožít prostřednictvím hry (hledáme „ztracenou“ ovečku, svoláváme kuřátka pod křídla...). Ale děti si mohou i hrát na koberci s pomůckami při reprodukování křesťanské hudbě a my se za ně můžeme modlit a žehnat jim. Chceme jim tím zprostředkovat,

že sbor je místo, kde je příjemně, kde mohou přijímat Boží lásku a požehnání.

Tak přijďte se svými nejmenšími mezi nás! Vždyť „Pán Bůh nám to dal, že tu nejsem sám“... A rodiče jsou samozřejmě vítáni také. Scházíme se v době bohoslužeb v **klubovně v suterénu fary** (vchod přes farskou zahradu), tedy v **neděli v 10.00 h** – mimo rodinné neděle, to s dětmi zůstáváme v kostele. Ve vedení se střídají Světlana Greplová, Pavel a Magda Kománkovi.

Světlana Greplová

TÝDENNÍ ROZVRH SBOROVÝCH AKCÍ - od září 2011

Úterý	14:00	Biblická hodina pro děti - ve škole v Javorníku
Středa	14.15	Konfirmační cvičení - škola ve Velké n.Vel.
	18:30	Biblická hodina pro dospělé (od října)
	20:00	Schůze staršovstva (1. středa v měsíci)
Čtvrtek	18:00	Stolní tenis
Pátek	15:45	Kroužek ochránců Božího stvoření
	17:00	Křestní katecheze (dle domluvy)
	18:00	Dorost
	19:00	Zkouška pěveckého sboru
	20:00	Přípravka učitelů NŠ (1x za 14 dní)
Sobota	16:30	TenSing
	18:00	Mládež
Neděle	8:45	Nedělní škola pro školáky
	10:00	Nedělní škola: pro předškoláky ve sborovém domě, pro nejmenší děti v klubovně
	10:00	Bohoslužby
	10:00	Rodinné bohoslužby (první neděle v měsíci)
	20:00	Modlitební setkávání - střídavě v Hrubé Vrbce a sborovém domě ve Velké nad Veličkou

Uvedené termíny a časy se mohou v průběhu roku měnit. Informujte se vždy na aktuální program. Těšíme se na vaši účast a jakoukoliv podporu sborových aktivit.

Beseda o Bílých Karpatech s výstavou dětských výtvorů

středa 28. září v 18.30 hod ve sborovém domě

Brigáda na faře

sobota 1.října 2011 od 8 hod, práce pro muže i ženy

DÍKŮVZDÁNÍ ZA ÚRODY

se slavením svaté večeře Páně

neděle 2. října 2011 v 10:00 hod. v kostele

Celocírkevní sbírka pro sociální a charitativní pomoc

NEŠPOR VDĚČNOSTI SE ZÁPÍSEM KONFIRMANDŮ

neděle 2. října 2011 ve 17:00 hod. ve sborovém domě

SALÁR

staršovstvo vyhlašuje sbírku salárních darů za r. 2011:

pátek 21.10. 16:00 - 19:00 + sobota 22.10. 8:00 - 12:00

Bezhotovostní platby posílejte na sborový účet č.:
1444717349 / 0800 (k identifikaci použijte VS: číslo domu)

O bezhotovostní platbě informujte vždy pokladní sboru.

Za všechny dary upřímně děkujeme.

Kontakty:

administrátor: telefon 518 329 867, mobil: 736 100 303, kurátor: 737 350 529

Internetové stránky sboru: <http://javornik-nad-velickou.evangnet.cz>

Email: javornik-nad-velickou@evangnet.cz

Javornický evangelík - sborový časopis. Vydává Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Velickou. Adresa: 69674 Javorník 111, odpovědný redaktor: Světlana Greplová, technické zpracování: Luděk Mikáč, Jiří Jagoš e-mail: javornik-nad-velickou@evangnet.cz, internet: <http://javornik-nad-velickou.evangnet.cz> Bankovní spojení: 1444717349/0800. Dary vítány. Vychází 4x za rok. Neprodejně.